

gaar ud fra, at nu, da vi har faaet en saa uhyre elskværdig Opposition, i Modsætning til den, vi havde under det forrige Ministerium, vil disse Foranstaltninger sikkert gaa overordentlig let gennem Tingene. Paa den anden Side giver Ændringsforslag Nr. 2 Handelsministeren en udvidet Bemyndigelse, idet den giver ham Initiativ til at rejse Spørgsmaal om Importregulering og andre Foranstaltninger, medens han efter det tidligere Forslag kun kunde gøre det paa Indstilling af Valutacentralen.

Endelig er det pointeret i Lovforslaget, hvad Vej man skal gaa med Importregulering, at man skal følge den Vej, som Handelsminister Hage i 1920 foreslog: at Valutacentralen skal udstede Valutaattest, for at Varer, som er importreguleret, kan komme over Toldgrænsen. Der opstilles i den nu foreslaaede § 2 en Delingslinie mellem, hvad der kaldes Importregulering af Luksusvarer, og alle andre Foranstaltninger. Hvad angaar Importregulering af de saakaldte Luksusvarer — og derved er Udvalgsflertallet enigt om at forstaa den saakaalete Pinstrupske Liste i Valutakommissionens Betænkning af 1920 —, kan saadan Importbegrænsning og dermed følgende eventuelle Prisreguleringer inde i Landet foretages med Tilslutning af Rigsdagsudvalget paa 9 Medlemmer; medens andre Foranstaltninger, altsaa Importregulering af andre Varer end dem, der udtrykkelig er nævnt i Betænkningen, Prisregulering paa andre Omraader, eventuelt Rationering eller andre Foranstaltninger, normalt skal forelægges Rigsdagen til Beslutning. Kun saafremt Rigsdagen ikke er samlet, kan det nævnte 9 Mands Udvalg tage Stilling til det. Er der i en Rigsdagsferie gennemført en saadan Foranstaltning, skal Spørgsmaalet dog, for at Foranstaltningen kan blive ved at eksistere, forelægges for Rigsdagen, idet den bortfalder, for saa vidt Rigsdagen ikke inden en Maaned efter sin Sammentræden har godkendt, hvad der er foretaget i Rigsdagsferien.

Disse Ændringsforslag tror jeg ikke vil ændre Lovforslagets Effektivitet, men derimod tror jeg, de vil afføde noget af den Kritik og Opposition, der altid er og maa være mod ethvert Indgreb. Derfor kan jeg paa Flertallets Vegne trygt anbefale Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til det høje Tings Velvillie.

N. Neergaard: Jeg har forstaaet det saaledes, at vi her ved anden Behandling taler om Ændringsforslagene, og at de almindelige Bemærkninger, der kan være at

gøre om Lovforslaget som Helhed, venter til tredie Behandling. Det er ret gennemgribende Ændringer, der er sket med Lovforslaget, men jeg vil begynde med at sige, at disse Ændringer dog ikke har været mere gennemgribende, end at Lovforslagets Princip fuldt ud er opretholdt, og at vor Modstand overfor Lovforslaget derfor maa være lige saa stor i dets ændrede Skikkelse som tidligere.

Valutacentralen har, som den ærede Ordfører (Trier) nu udviklede, faaet en mere udvidet Bestyrelse, og denne Bestyrelse skal altsaa ikke alene tage Bestemmelse om de nye Ting, som gennem dette Lovforslag er lagt ind i Loven, den egentlige Importbegrænsning, men den skal ogsaa tage andre Bestemmelser, som vedrører Bemyndigelse for Banker og Vekselerere til at drive Valutahandel, hvorimod den daglige Løedelse skal forblive hos den samme 3 Mands Bestyrelse som nu. Det blev for os under Forhandlingerne i Udvalget meget stærkt fremhævet fra Valutacentralens Bestyrelses Side, at man maatte lægge den største Vægt paa, at Valutahandelen blev centraliseret saa meget som muligt. Det vil altsaa sige, at det kun var et meget begrænset Antal, som fik Lejlighed til at drive Valutahandel. Dette mente man var en Forudsætning for, at man med Held kunde gennemføre et virkelig effektivt Tilsyn med denne Handel. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Valutacentralens Styrelse i saa Henseende har Ret, og det er ikke uden nogen Ængstelse, at jeg ser Afgørelsen af, hvilke Banker og Vekselerere der skal have Ret til at handle med Valuta, lagt over i et saa talrigt Raads Haand, hvor mange særlige Hensyn, mange lokale Hensyn og lignende, gør sig gældende. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at det vil medføre en betydelig Udvidelse af Kredsen af dem, som har Lov til at drive Valutahandel. Nu kan det vel tænkes, at man undertiden har været for skarp i sin Bedømmelse, og at man har udelukket Banker eller Vekselerere, som det maaske havde været rigtigere at tage med. Det skal jeg ikke her udtale nogen bestemt Mening om, men jeg tror i hvert Fald, at naar Afgørelsen ligger hos en saa broget sammensat Kreds, vil Følgen blive en overordentlig stor Udvidelse af Antallet af dem, der maa drive Valutahandel, og dette vil meget vanskeliggøre Valutacentralens Fortsættelse af den Virksomhed, som den jo efter alles Mening har drevet med saa stort Held, og som allerede har haft saa heldbringende Resultater.

Jeg vender mig saa til Ændringerne